

KORDA KÖNYVEK

11. SZ.

MONTFORTI BOLDOG GRIGNON LAJOS

SZŰZ MÁRIA TITKA

FORDÍTOTTA:

P. CSÁVOSSY ELEMÉR S. J.

BUDAPEST, 1926

KORDA R.-T. KIADÁSA

VIII, Mikszáth Kálmán-tér 3.

MONTFORTI BOLDOG GRIGNON LAJOS

SZŰZ MÁRIA TITKA

FORDÍTOTTA :

P. CSÁVOSSY ELEMÉR S. J.

BUDAPEST 1926.

KORDA R.-T. KIADÁSA

VIII., Mikszáth Kálmán-tér 3.

Imprimi potest.
Romae, die 29. Januarii 1926.

Vlodimirus Ledochowski
Praep. Gen. Societatis Jesu.

Nihil obstat.

P. Ludovicus Tomcsányi S. J.
censor dioecesanus.

No. 324.

Imprimatur.
Strigonii, die 1. Februarii 1926.

Julius Machovich
vicarius generalis.

ELŐSZÓ.

Montforti boldog Grignon Lajos, akinek ezt a gyönyörű kis művecskét köszönjük az igazi Szűz Mária tiszteletéről, 1673. január 31-én született előkelő családból Bretagne-ban, Franciaországban. Az erényekben gazdag ifjú tanulmányait Rennes-ben a Jézustársaságiak iskolájában, később a párisi Sorbonne-on végezte. Huszonhét éves korában pappá szentelték. Vágya az volt, hogy a pogányok közt hirdesse Isten igéjét és „valamely fa tövében idegen országban lehelje ki lelkét, mint Xavéri sz. Ferenc.” De előljárói nem engedték. Előbb kórházakban, később, mint népmisszionárius működött a legnagyobb sikerrel, főleg a janzenista eretnekség kiirtásában. Egész életén át, de különösen misszionáriusi működésében

minden oldalról ellentmondást és üldöztetést szenvedett. De rendkívüli eredmények is követték apostoli buzgóságát. Egy jézustársasági atya írja róla: „Mihelyt meghallotta a nép, hogy valahol missziót tart, mindenfelől tömegesen odatódult. A falvak üresen maradtak, alig egynéhány gyermek maradt vissza az állatok őrzésére.” Apostoli működése mellett még időt talált irodalmi tevékenységre is. Leghíresebb műve az „Értekezés Szűz Mária igazi tisztelétéről”; ennek rövidebb kivonata jelen művecske, melynek címe: „Szűz Mária titka.” Meghalt 43 éves korában 1716. április 28-án. XIII. Leó pápa 50 éves papi jubileuma alkalmával 1888. január 22-én boldoggá avatta.

Boldog Grignon Lajos művei főleg most igen időszerűek, amikor a katolikus nép köztudatában jobban és jobban előtérbe lép Szűz Mária, mint minden kegyelem kiosztója. (Ünnepe május 31-én.) Ennek az igazságnak leglelkesebb és leggyakorlatibb hirdetője boldog Grignon Lajos. Aki ezt az igazságot lelke javára gyümölcsöztetni és gyakorlati életébe átültetni akarja, az olvassa e füzetet. Ezek számára — és ide tartoznak elsősorban a papok és szerzetesek, de nem kevésbé a kongreganisták és egyéb Mária-egyesületek tagjai — fordítottuk magyar nyelvre „Szűz

Mária titkát". A fordítás a Canisius — Verlag (Freiburg Schweiz) 1920-ban ötödik kiadásban megjelent német szöveg alapján készült.

Boldog Grignon Lajos művének mélyebb theologiai megértéséhez ajánljuk Chr. Pesch S. J. művét: „Die seligste Jungfrau Maria, die Vermittlerin aller Gnaden“ és Scheeben dogmatikájának idevágó részét.

*Budapest, Nagyboldogasszony napján 1925.
aug. 15.*

A FORDÍTÓ.

SZŰZ MÁRIA TITKA.

MONTFORTI BOLDOG GRIGNON LAJOSTÓL.

Ennek az áhítatnak fontossága.

Választott lélek! ime titkot közlök veled, melyet a Magasságbeli maga ismertetett meg velem s melyet sem régi sem új könyvben nem találtam. Kinyilatkoztatom neked a Szentlélek segítségével a következő feltételek mellett:

1. Csak oly személyekkel tudasd ezt a titkot, akik arra méltók imádságaik, alamizsnálkodásuk és önmegtagadásuk által, a földi dolgoktól való elszakadásuk és a lelkek üdvéért kifejtett buzgalmuk által.

2. Használd fel a valóságban ezt a titkot arra, hogy tökéletesedjél és magad megszenteld; mert csak oly mértékben lesz számodra értékes és nagy ez a titok, amennyiben azt

hasznodra fordítod. Óvakodjál ezért, nehogy összefont karokkal tétlen maradj; egyébként titkom könnyen méreggá válhatnék számodra és elvettetésed ítéletét eszközölhetné.

3. Életed minden napján adj hálát Istennek ezért a kegyelemért, hogy oly titkot ismer-tetett meg veled, melyet megtudni nem érdemeltél meg. Csak annyiban fogod tapasztalni a titok értékét és kiválóságát, amennyiben azt életed mindennapi cselekedeteiben alkalmazod. Bűneid sokasága és súlyos volta és önmagadhoz való rejtett ragaszkodásod miatt előnyét kezdetben csak tökéletlenül ismerheted meg. Mielőtt tehát elhamarkodottéstermészetes tudásvággyal az igazság után, tovább haladsz, imádkozzad előbb esetről esetre tér-denállva az Ave Maris stella-t és a Veni creator-t, hogy Istentől megnyerjed a kegyelmet, hogy ezt az isteni titkot megértsed és édességét megízleljed.

Az idő rövidsége miatt, mely nekem az írásra és neked az olvasásra fennmarad, mindent rövid alakban akarok eléd adni.

Önmegszentelésünk szükséges volta.

Ó lélek, mely Istennek eleven képmása és Jézus Krisztus drágalátos vérével vagy megváltva, Istennek veled szemben az a sürgető kívánsága, hogy az ő példaképére szentté légy ez életben és boldog a másokban. Isten szentségének megszerzése állandó életfeladatod. Erre kell irányítanod mindengondolatodat, szavadat és cselekedetedet, minden szenvedésedet és életed minden törekvését; ellenkező esetben ellenállsz Istennek és nem éred el a célt, mely végett teremtett és a jelen pillanatilag fenntartott. Mily magasztos feladat! A pornak fénnye kell lennie, a tisztátalanságnak tisztasággá, a bűnnek szentséggé; a teremtménynek Teremtőjébe és az embernek Istenbe kell átalakulnia. Mily csodálatos feladat! De egyuttal oly feladat, mely önmagában véve nehéz és, ha pusztán természetes erőinkre támaszkodunk, elérhetetlen, Isten egyedül képes bennünket kegyelmével és pedig csakis

túláradó rendkívüli kegyelmével felsegíteni e nagy célra. Az egész világ alkotása mestermű, de nem oly nagy dolog, mint a kegyelemnek ez a remekműve.

A megszentelés eszköze.

Ó lélek, mit fogsz tenni, mily eszközt fogsz választani, hogy feljuss arra a magaslatra, melyre Isten meghívott? Az üdvösség és önmegszentelés eszközei mindenki előtt ismereteseek. A szent evangélium hirdeti azokat, a lelkiélet tanítói magyarázzák, a szentek gyakorolták; szükségesek mindazoknak, kik lelküket megmenteni és a tökéletességet elérni akarják. Ezek az eszközök a szívbeli alázatosság, az állhatatos imádság, a tökéletes önmegtagadás, az odaadás az isteni Gondviselés iránt és a megegyezés Istenakaratával.

Hogy azonban az üdvösségnek ezen eszközeit helyesen használhassuk, arra Isten kegyelme elengedhetetlenül szükséges és ezt

a kegyelmet minden ember kisebb-nagyobb bőségben meg is kapja. Azt mondom: kisebb-nagyobb bőségben; mert habár Isten végtelesen jóságos, mégsem ad mindenkinek egyenlő kegyelmet, bár mindenkinek megadja a szükséges kegyelmet, hogy üdvözülhessen. A lélek, mely hűséges, bőséges kegyelemmel nagy dolgot, kevesebb kegyelemmel kisebb dolgot művel. A kegyelem értéke és kiválósága, melyet Isten nyújt s mellyel a lélek közreműködik, eszközli cselekedeteink értékét és kiválóságát. Ezek az alapigazságok megdönthetetlenek. Minden attól függ tehát, hogy könnyű eszközt találjunk arra, hogy Istentől a szükséges kegyelmet megnyerjük megszentelésünkre. Ezt a könnyű eszközt akarom veled megismertetni és röviden azt mondom: Arra, hogy Istennek ezt a kegyelmét megnyerjed, Szűz Máriát kell keresned és megtalálnod.

A bold. Szűz rendeltetése és kiváltságai az isteni kegyelem rendjében.

1. Szűz Mária egyedül talált kegyelmet Istennél és pedig úgy önmaga számára, mint minden ember számára. A pátriárkák és próféták, az ószövetség összes szentjei nem voltak képesek elnyerni ezt a kegyelmet.

2. Szűz Mária adott létet és életet minden kegyelem szerzőjének, azért hívják őt a kegyelem anyjának, Mater gratiae.

3. Az Atyaisten, akitől mint forrásból ered minden tökéletes adomány és kegyelem, Szűz Máriának adta át Fiát és vele együtt minden kegyelmet neki adományozott, úgy hogy szent Bernát szavai szerint Fiával együtt Istennek egész hatalma is átadatott neki.

4. Isten Szűz Máriát kincstárnokává, kegyelmeinek gondnokává és kiosztójává tette, úgy hogy összes kegyelmei és adományai Szűz Mária kezein mennek át. Azóta szent Bernát tanítása szerint annál a hatalmánál

fogva, melyet Istentől kapott, az örök Atya kegyelmét, Jézus Krisztus erényeit, a Szentlélek ajándékait annak osztogatja, akinek akarja, oly módon, akkor és oly mértékben, ahogyan akarja.

5. Valamint a természet rendjében a gyermeknek atya és anyja van, úgy a kegyelem rendjében az egyház igazi gyermekeinek kell, hogy Isten legyen az atya, Szűz Mária pedig édesanyja. Aki pedig azzal dicsekszik, hogy Isten az atya, de Szűz Máriával szemben nem tanusít igazi gyermeki gyengédséget, az csaló, akinek csak az ördög lehet az atya.

6. Mivel Szűz Mária képezte a választottak fejét, Jézus Krisztust, azért az ő feladata a fejnek tagjait, az igazi keresztényeket is képezni. Mert az anya nem képezi csak a fejet tagok nélkül, sem a tagokat fej nélkül. Azért bárki is tagja akar lenni Jézus Krisztusnak, aki tele van kegyelemmel és igazsággal, annak Szűz Máriában kell képződnie Jézus Krisztus kegyelmének segítségével, melynek teljessége Szűz Máriában lakozik, abból a célból, hogy

Jézus Krisztus tagjaival és Szűz Mária igazi gyermekeivel bőségesen közöltessék.

7. Minthogy a Szentlélek Szűz Máriát arájául választotta és ő benne és ő általa és ő belőle alkotta azt a remekművet Jézus Krisztust, a megtestesült Igét és őt azóta soha el nem hagyta, azért továbbra is napról-napra titokzatos, de igaz módon alkotja ő benne és ő általa a kiválasztottakat.

8. Szűz Mária Istentől különös hatalmat kapott a lelkek fölött, hogy azokat táplálja és Istennek felnevelje. Sőt sz. Ágoston azt mondja, hogy a kiválasztottak e világon valamennyien Szűz Máriába zárattak és némikép csak akkor látnak napvilágot, ha ez a jó anya őket az örökélet számára újból szüli. Amint tehát a gyermek minden táplálékát anyjától kapja, melyet az neki szükséglete szerint nyújt, úgy a kiválasztottak is minden táplálékukat és erejüket Szűz Máriától nyerik.

9. Szűz Máriához szólott az Atyaisten: In Jacob inhabita: Lányom, lakozzál Jákobban v. i. választottaimba, akiknek előképe Jákob. Szűz Máriához szólott a Fiúisten: In

Israel haereditare: Édes Anyám, Izraelben v. i. a kiválasztottakban legyen örökséged. Végre a Szentlélek felszólította Szűz Máriát: In electis meis mitte radices: Szeretett Arám, verj gyökeret választottaimban. Aki tehát ki van választva és az örök életre előre rendelve, annak lelkében él a bold. Szűz és gyökeret ver benne, melyből a legmélyebb alázatosság, a legforróbb szeretet és minden más erény sarjadzik.

Hogyan képezi bennünk Szűz Mária Jézust?

Szent Ágoston Szűz Máriát Isten élő formájának nevezi, forma Dei, mert egyedül ő benne alakult ki az Istenember, anélkül hogy az istenségnek vagy emberiségnek egyetlenegy vonása hiányoznék belőle. Azért az ember is csak egyedül ő benne alakulhat át, Jézus Krisztus kegyelmével, Istenhez termé-

szeti hűséggel hasonló teremtménnyé, amennyire az emberi természet erre képes.

A szobrász szobrot vagy képet kétféle módon alakíthat természeti hűséggel: vagy kemény, alaktalan anyagból vési azt ki, miközben egész ügyességét és tudását állítja be és a legjobb eszközöket veszi használatba a mű megalkotásánál, vagy pedig egyszerűen formába önti a folyékonnyá tett anyagot. Az előbbi munka hosszadalmas, nehéz és sok eshetőségnek van alávetve, sokszor egyetlenegy hibás ütés a vésővel vagy kalapáccsal elrontja az egész munkát. Az utóbbi gyorsan, könnyen, szelíden és minden különös fáradtság nélkül folyik, hacsak a forma pontosan és természeti hűséggel adja vissza a képet, és az anyag, melyet felhasználnak, elég folyékony és ellenállás nélkül öntődik.

Szűz Mária Isten fenséges formája, melyet a Szentlélek készített, hogy benne az Istenembert az isteni és emberi természetnek a Fiúisten egy személyében való egyesítésével természeti hűséggel alakítsa. Ebből a modellből valóban az istenségnek egy vonása sem

hiányzik. Aki tehát ehhez a formához simul és ellenállás nélkül alakíttatja magát általa, az magába felveszi Jézus Krisztus minden vonását és pedig könnyű, kellemes módon, mely megfelel az emberi gyengeségnek. Nagy küzdelem és nyomasztó fáradság nélkül hasonló lesz Krisztushoz és emellett a csalódásnak minden veszélye is ki van zárva, mert az ördögnek nincs útja Szűz Máriához és nem is lesz. Ó mily különbség van az olyan lélekközött, mely szobrász módjára saját erejére hagyatva fáradsággal törekszik átalakulni Krisztusba és a hajlítható, magától megvált, önzetlen lélek között, mely önmagában nem bízva egészen Szűz Máriában vész el és ott a Szentlélek keze által alakíttatja magát! Ó mennyi folt és hiány, mennyi káprázat és önámítás, mennyi természetes és emberi vonás marad meg oly könnyen az elsőben; mily biztosan, gyorsan és fáradság nélkül jut el a másik a hasonlósághoz Krisztussal!

Nincsen teremtmény és nem is lesz, melyben Isten jobban megdicsőül, mint a legszentebb Szűzben, Máriában; a Kerubokat

és Szeráfokat sem veszem ki. Szűz Mária Isten paradicsoma, az ő titokzatos világa, melybe az Istenfia belépett, hogy ott mindenhatóságának és bölcseségének csodáit művelje, azt sértetlenül megőrizze és benne örökké kedvét lelje. Isten alkotott egy világot a vándorló ember számára t. i. a földet, melyen lakunk, és egy világot az üdvözült ember számára, az égi paradicsomot. Saját maga számára más világot teremtett, melyet Máriának nevezett el. Ismeretlen ez majd minden halandó előtt itt e földön, felfoghatatlan még az ég angyalai és szentjei előtt is. Csodálattól elragadva, hogy Isten dicsőségét és felségét Szűz Máriában szemléljük, ámulattal és örömtől ujjongva szünet nélkül kiáltják: Szent, szent, szent.

Boldog, ezerszer boldog a lélek itt a földön, melynek a Szentlélek kinyilatkoztatja Szűz Mária titkát és megnyitja ezt a zárt kertet, melyet odaenged ehhez a lepecsételt forráshoz, hogy abból a kegyelem élő vizeit merítse és teli szájjal igyék belőle! Szűz Máriában, ebben a szeretetre legméltóbb te-

remtményben, nem talál a lélek földi gyengeségeket, nem talál emberi gyarlóságokat. Egyedül Isten lakozik benne, a végtelenül szent és fölséges, aki egyuttal végtelenül leereszkedő és kegyes is. Minthogy Isten mindenütt jelen van, azért őt mindenütt meg is lehet találni, még a pokolban is kinyilvánítja hatalmát és igazságosságát. De nincs hely, melyen jobban közelednék az emberhez, leereszkedőbbben simulna gyengeségéhez és világosabban nyilatkoztatná ki magát, mint Szűz Máriában, akihez ez okból leszállott. Máshol mindenütt mint az erősek és anyagok kenyere, Szűz Máriában azonban mint a gyermekek tápláléka adja magát eledelül.

Nem szabad azért azt hinni, mint némely felvilágosodott véli, hogy Szűz Mária mint teremtmény akadály a egyesülésnek a Teremtővel; nem Szűz Mária többé az, aki él és életet ad nekünk, hanem Jézus Krisztus, hanem egyedül Isten, aki benne él és működik. Szűz Mária átváltozása Istenbe végtelenül meghaladja szent Pál benső átalakulását és más szentekét, még jobban mint

amennyire az ég felülemelkedik a föld fölött. Szűz Mária csak Isten számára van teremtvé. Távol áll ő attól, hogy a lelket, mely magát őreá bizza, visszatartsa önmagának, ellenkezőleg azon van, hogy az elmerüljön Istenben és annál tökéletesebben egyesüljön Istennel, minél tökéletesebben egyesül ő vele. Szűz Mária Istennek csodálatos visszhangja, melyből csak „Isten“ hangzik vissza, ha „Szűz Máriát“ kiáltunk, mely csak Istent dicsőíti, ha sz. Erzsébet szavával magasztaljuk őt. Ha azok az ugynevezett felvilágosodottak, akiket az ördög még imádságuk közben is megcsal, megtalálták volna Szűz Máriát és Szűz Mária által Jézust és Jézus által Istent, nem estek volna oly mélyen. Ha Szűz Máriát egyszer megtaláltuk és Szűz Mária által Jézust és Jézus által a mennyei Atyát, akkor egyszerre minden jót megtaláltunk, amint azt a szentek kijelentik. Szándékosan mondom: „Minden jót“, mert semmit sem veszek ki, Isten minden kegyelmét és barátságát, mindennemű biztonságot az ő ellenségeivel szemben, minden igazságot a

hazugsággal szemben, minden erőt a nehézségek legyőzésére az üdvösség útján, minden édességet és örömet az élet keserűségeiben, mindezt megtaláljuk Szűz Máriában.

Azzal nem akarjuk mondani, hogy mindenki, aki Szűz Máriát az igazi áhitat által megtalálta, ment a kereszttől és szenvedéstől. Semmikép sem, sőt gyakran több szenvednivalója van, mint bárki másnak; mert Szűz Mária, mint az élők anyja, részt ad gyermekeinek az életfájában, Jézus Krisztus keresztjében. De jó keresztekét készít és ez által megszerzi nekik a kegyelmet, hogy azokat türelemmel sőt örömmel viseljék. Azért a keresztek, melyeket nekik ad, inkább édesek mint keserűek. Ha talán egy ideig a kehely keserűségét érzik is, melyet innia kell mindenkinek, hogy Isten barátja lehessen, mégis a vigasz és öröm, melyet Szűz Mária a szomorúság után küld, felbátorítja ezeket a lelkeket, hogy készségesen még nehezebb és nyomasztóbb keresztek is elviseljenek.

Titkunk nehézsége főképp abban áll, hogy megtudjuk, miként találjuk meg igazán a

boldogságos Szüzet, hogy vele együtt egyuttal minden kegyelmet túláradó bőségben megnyerjünk. Isten mint korlátlan úr saját erejéből mindent megadhatna ugyan, amit jelenleg csak Szűz Mária által juttat nekünk. Elég gyakran meg is teszi, amit semmikép sem szabad tagadnunk. Ama rend szerint azonban, melyet az isteni bölcsesség megállapított, kegyelmeit közönségesen csak Szűz Mária által osztogatja, amint azt szent Tamás mondja. Ugyanis, hogy hozzá felemeikedjünk és vele egyesüljünk, ugyanazt az eszközt kell használnunk, melyet ő választott, hogy hozzánk leszálljon, emberré legyen és velünk kegyelmeit közölje. Ez az eszköz a boldogságos Szűz Mária.

A boldogságos Szűz Máriának tökéletes tisztelete.

Több módja van az igazi Mária-tiszteletnek; a hamis tiszteletről itt nem is akarok beszélni.

Az első mód abban áll, hogy keresztény kötelességeinket lelkiismeretesen teljesítjük, a halálos bűnt kerüljük, inkább szeretetből, mint félelemből cselekszünk, időközönként a boldogságos Szűz Máriához imádkozunk és őt mint Isten anyját tiszteljük, anélkül hogy egyébként különös áhitattal viseltetnénk iránta.

A tisztelet második módja abban áll, hogy a boldogságos Szűznek hódolatunk, szeretetünk, bizalmunk és nagyrabecsülésünk tökéletesebb jeleit mutatjuk be és ezeket az erényeket ápoljuk. Így p. o. arra érezzük magunkat ösztönözve, hogy a rózsafüzér- vagy skapulárétársulatba beiratkozunk, a rózsafüzért elimádkozzuk, Szűz Mária képeit és oltárait tiszteljük, dicséretét hirdessük és kongregációiba felvétessük magunkat. Ha emellett a bűnt kerüljük, akkor ez minden bizonnyal jó, szent és dicséretreméltó dolog, de mégsem oly tökéletes és nem oly alkalmas arra, hogy a lelkek a teremtményektől és önmaguktól elszakadva Jézussal egyesüljenek,

mint az az áhitat, amelyről a következőkben lesz szó.

Ezt a harmadik módját a tiszteletnek, melyet csak kevesen ismernek és még kevesebben gyakorolnak, akarom nektek, választott lelkek, kinyilvánítani. Ez abban áll, hogy mint a szeretet rabszolgái Szűz Máriának szenteljük magunkat, hogy általa egészen Jézusé legyünk és mindent Szűz Máriával, Szűz Máriában, Szűz Mária által és Szűz Máriáért tegyünk. Ezeket a szavakat bővebben meg akarom magyarázni.

Aki erre a tiszteletre szánta magát, mindenekelőtt egy napot válasszon ki, hogy magát önként, kényszer nélkül, szeretetből egészen és fenntartás nélkül a boldogságos Szűznek és általa az Üdvözítőnek átadja és felajánlja. Ugyanis felajánljuk neki testünket és lelkünket, külső javainkat, házunkat, családjunkat és jövedelmeinket, belső lelki javainkat, érdemeinket, kegyelmeinket és elégtételeinket.

Megjegyzendő, hogy ezzel az áhitattal azt, ami a lelkünknek a legkedvesebb, Szűz

Mária kezei által felajánljuk Jézusnak. Még a szerzetesrendekben sem kívánják tőlünk, hogy imádságaink, alamizsnáink, önmegtagadási és elégtételi cselekedeteink értéke fölötti rendelkezési jogunkról lemondjunk. Ebben az áhitatban minden ebbeli jogunkat átadjuk a boldogságos Szűznek, aki mindent tetszése szerint Isten nagyobb dicsőségére fordíthat, mit ő ismer legjobban.

Jó cselekedeteink minden elégtételtnyújtó és esdő értékét átadtuk neki, úgy hogy fogadalom nélkül is ezen felajánlás után már nem rendelkezhetünk mint urak kényünk-kedvünk szerint a jó fölött, amelyet megcselekedtünk. A boldogságos Szűz belátása szerint a tisztítótűzben szenvedő valamely léleknek juttathatja, hogy azt vigasztalja vagy kiszabadítsa, vagy valamely szegény bűnösnek, hogy azt megtérítse stb.

Ezzel az áhitattal továbbá érdemeinket Szűz Mária kezeibe tesszük le, de csak azért, hogy azokat megőrizze, gyarapítsa, szépítse. Mert a megszentelő malaszt és az örök dicsőség érdemeit nem közölhetjük másokkal.

Imádságainknak és jócselekedeteinknek csak engesztelő és esdő értékét oszthatjuk ki és juttathatjuk annak, akinek akarjuk. Ha Szűz Máriának tett felajánlásunk után a tisztító-tűzben szenvedő valamely léleknek könnyebbulést akarunk szerezni vagy egy bűnös számára a megtérést akarjuk kieszközölni vagy más valakinek rokonaink és jóbarátaink közül imáink, alamizsnáink, önmegtagadásaink és áldozataink által segítségére akarunk lenni, Szűz Máriát kell alázatosan kérnünk és meg kell elégednünk azzal, amit ő határoz. Meg lehetünk győződve róla, ha nem is tudjuk, hogy jó cselekedeteink érdemét egész biztosan Isten nagyobb dicsőségére fordítja, mert hisz ugyanaz a kéz rendelkezik fölötte, amelyet maga Isten használ fel, mikor kegyelmeit és adományait nekünk juttatja.

Ép az imént mondtam, hogy ez az áhítat abban áll, hogy magunkat rabszolgai minőségben Szűz Máriának átadjuk, ami talán egyiknek vagy másiknak keménynek látszik. De meg kell gondolnunk, hogy a rabszolgaságnak három neme van. Először is a ter-

mészetes rabszolgaság; minden ember, a jó és a rossz, ebben az értelemben Istennek rabszolgája. A második neme a rabszolgaságnak a kényszerrabszolgaság; ily értelemben rabszolgái Istennek az ördögök és a kárhóztok. A harmadik neme a rabszolgaságnak a rabszolgaság szeretetből és szabad elhatározásból és ez az, melyet most értek. Ebben magunkat Istennek szenteljük Szűz Mária által a legtökéletesebb módon, mely teremtményre nézve lehetséges, hogy magát Teremtőjének átadja.

Hogy ezt jobban belássuk, meg kell még jegyeznünk, hogy szolga és rabszolga között nagy a különbség. A szolga bért követel szolgáltatáért, melyről a rabszolgának le kell mondania. A szolgának szabadjára van engedve, hogy urát elhagyja, mikor akarja, csak bizonyos ideig szolgál neki, de a rabszolga sohasem hagyhatja el urát, örökre hozzá van kötve. A szolgálával szemben nem rendelkezik az úr élet-halál fölötti jogokkal; a rabszolga egész személyével az uráé, úgy hogy az meg is ölhetné a nélkül, hogy a

világi igazságszolgáltatás ezért őt megbüntetné. Ebből könnyen kivehető, hogy a rabszolga teljesen urától függ oly módon, amilyen módon csak Teremtőjével szemben kötelezheti le magát az ember. Azért keresztyének sohasem tartanak ily értelemben rabszolgákat, csak pogányoknál és bálványimádóknál van az ilyfajta rabszolgaság szokásban. De boldog és ezerszer boldog az, aki nagylelkűségében szeretetből rabszolgájává teszi magát Jézusnak és Szűz Máriának, miután a keresztség által a sátán zsarnoki rabszolgaságát levetette.

A felajánlás előnyei.

Sok megvilágosításra volna szükségem felülről, hogy e gyakorlatnak kiválóságát teljesen leírjam. Csak ezeket akarom röviden megjegyezni:

1. Önmagát az említett módon Jézusnak a boldogságos Szűz kezei által rabszolgaként

szentelni annyit tesz, mint utánózni a mennyei Atyát, aki Fiát csak Szűz Mária által adta nekünk és kegyelmeit is csak Szűz Mária által közli velünk. A Fiúistent is utánózzuk, aki csak Szűz Mária által jött le hozzánk és példájával felszólít bennünket, hogy ezen az úton közeledjünk hozzá. Végre a Szentleiket is követjük, ki kegyelmeit és adományait csak Szűz Mária által osztja ki nekünk. Nem igazságos dolog-e, mondja sz. Bernát, hogy a kegyelem ugyanazon a csatornán térjen vissza szerzőjéhez, amelyen át hozzánk eljutott?

2. Ily módon Szűz Mária által közeledni Jézushoz, annyit tesz, mint Jézus Krisztust igazán tisztelni. Mert ezzel megmutatjuk, hogy bűneink miatt nem tartjuk magunkat méltóknak arra, hogy végtelen fölségéhez közvetlenül és magunk által közeledjünk és hogy Szűz Máriára, szentséges anyjára, szorulunk, hogy szószólónk és közvetítőnk legyen nála, aki ismét a maga részéről közvetítünk az Atyánál. Ez egyúttal azt jelenti, hogy Jézushoz mint közvetítőnkhez és test-

vérünkhöz közeledünk és előtte mint Istenünk és Bírónk előtt megalázódunk, szóval alázatosságot gyakorlunk s ez az Isten szívét mindig megnyeri.

3. Aki magát ilykép Szűz Mária által Jézusnak szenteli, jócselekedeteit Szűz Mária kezébe teszi. A látszat ellenére is jócselekedeteink igen gyakran meg vannak fertőzve és nem méltók arra, hogy Isten azokat elfogadja, akinek szemében még a csillagok sem tiszták. Ó, kérjük ezt a jó Anyát és Úrnőt, hogy cselekedeteink szegényes ajándékát megtisztítsa, megszentelje és szépítse, hogy azt Istenhez méltóvá tegye. Jócselekedeteink gyümölcse Isten előtt alsóbbrendű és kevésbé alkalmas, hogy nekünk barátságát és kegyelmét megszerezze, mint ha a szegény földműves királyának földjeiért a bért szegényes almával akarná megfizetni. Mit tenne ez a szegény ember, ha okos volna és a királyné kegyében járna? Nem adná-e oda almáját neki a szegény és a királyné a maga részéről jóságos irgalomból és tiszteletből a király iránt eltávolítaná az almából azt, ami férges

és romlott, virágok közé, arany tálcára helyezné és saját maga adná át a királynak? És vajjon képes volna-e a király másként mint örömmel elfogadni azt a királyné kezéből, aki jóindulattal viseltetik a földműves iránt és érette könyörög? „Ha Istennek csekélyke ajándékot akarsz bemutatni, add át Szűz Mária kezébe, ha nem akarod, hogy visszautasíttassál,” mondja sz. Bernát. Ó Istenem, mily csekély dolog mindaz, amit teszünk! De tegyünk csak mindent ennek az áhíthatnak gyakorlásával Szűz Mária kezébe! Ha magunkat neki egészen átadjuk, amennyire csak lehetséges, és tiszteletből iránta minden tulajdonunktól megfosztjuk magunkat, akkor ő irántunk még sokkal nagylelkűbb lesz és tojásért tyúkot fog adni. Egészen át fogja magát adni nekünk összes érdemeivel és erényeivel. Ajándékait szeretetének arany csészéjébe fogja tenni. Felruház minket mint Rebeka Jákobot elsőszülött és egyetlen Fiának Jézus Krisztusnak remek szép ruháival v. i. az érdemekkel, melyek fölött rendelkezik. Ekként mint háznépének és rabszolgáinak, kik tiszteletből

iránta mindenről lemondtunk, két rend ruhánk lesz: omnes domestici eius vestiti sunt duplicibus: Jézus és Szűz Mária ruhái és ékeségei, érdemei és erényei rendelkezésünkre fognak állani, melyekkel mint Jézus és Szűz Mária rabszolgái felruházkozhatunk, miután szegénységünkől kivetköztünk.

4. Ilykép magát Szűz Máriának szentelni ugyanannyi, mint a keresztény felebaráti szeretetet a legfőbb fokban gyakorolni, mivel Szűz Máriának a legdrágábbat adjuk, amink csak van, hogy azzal akarata szerint élők és holtak javára rendelkezék.

5. Ezáltal az áhitat által kegyelmeinket, érdemeinket és erényeinket is biztonságba hozzuk, mert azokat Szűz Máriának adjuk megőrzés végett s így szólunk hozzá: Ime, jóságos Úrnőm, ez az a jó, amit Fiadnak kegyelmével létrehoztam. Nem vagyok képes azt megőrizni gyengeségem és állhatatlanságom miatt, ellenségeim nagy száma és gonoszsága miatt, akik szünet nélkül ostromolnak engem. Ah, nap-nap után látjuk a Libanon cédrusait porba hullani és azokat,

kik a napig felemelkedtek, éjjeli madarakká átváltozni. Ezer igaz esik el baloldalomon és tízezer jobboldalomon. Égi, hatalmas fejedelmnőm, tarts fenn engem, hogy el ne essem én is! Őrizd meg javaimat, hogy el ne rabolják azokat! Mindent, amim van, bizalommal letétbe helyezek nálad: Depositum custodi! Scio, cui credidi: tudom, hogy ki vagy, azért egészen rád bízom magamat. Hűséges vagy Isten és ember iránt és nem engeded meg, hogy valami is elvessen abból, amit bizalommal átadok neked. Hatalmas vagy, mi sem árthat neked és senki el nem ragadhatja azt, amit kezdedben tartasz. Ipsam sequens non devias, ipsam rogans non desperas, ipsam cogitans non erras, ipsa tenente non corrui, ipsa protegente non metuis, ipsa duce non fatigaris, ipsa propitia pervenis (S. Bernardus.) És más helyen: Detinet Filium, ne percutiat, detinet diabolum ne noceat; detinet virtutes ne fugiant, detinet merita ne pereant; detinet gratias, ne effluant. Ezek sz. Bernát szavai, melyek lényegben összefoglalják azt, amit az

imént mondtam. Ha ez volna az egyedüli indítóok, mely ez áhitat gyakorlására ösztönözne, hogy t. i. biztos eszköz, mely fenn tart Isten kegyelmében, sőt azt gyarapítja bennem, már ezért is égnem, lángolnom kellene érte.

6. Ez az áhitat végre igazán szabaddá teszi a lelket Isten gyermekeinek szabadságában. Mert Szűz Mária iránti szeretetből szabad választásból rabszolgaivá tesszük magunkat, azért hálából ez a jóságos úrnő kitérít a szolgáló szívére, hogy az óriás lépéseivel haladjon Isten parancsainak útján. Kedvetlenséget, szomorúságot és aggályt kiirt szívéből. Ez az az áhitat, melyre Üdvözítőnk Jézusról nevezett boldog Ágnes tanította mint biztos eszközre, hogy a szenvedésekből és lelkizavarokból megszabaduljon, melyek alatt oly sokáig szenvedett. „Légy édes anyám rabszolgája!” szólt hozzá Jézus. Megtette és abban a pillanatban megszűntek szenvedései.

Hogy mindezeket az előnyöket biztosítsam, felsorolhatnám a pápák összes bulláit és bu-

csuit, a püspökök összes pásztorleveleit áhitatunk érdekében, valamint a tiszteletére alapított társulatokat, több szent és nagy személyiség példáját, akik azt gyakorolták; de mindezt hallgatással mellőzőm.

Az áhitat belső gyakorlatai.

Azt mondtam továbbá, hogy ez az áhitat abban áll, hogy minden cselekedetünket Szűz Mária által, Szűz Máriával, Szűz Máriában és Szűz Máriáért végezzük. Nem elegendő magunkat egy ízben Szűz Mária által Jézusnak szentelnünk rabszolga minőségben, az sem elegendő, ha ezt a felajánlást minden hónapban vagy minden héten megújítjuk. Ez hamar elmuló ájtatosság lenne, mely nem tudná lelkünket arra a tökéletességre felemelni, melyre az valóságban felemelkedni képes volna. Nincs nagy nehézség abban, hogy magunkat valamely társulatba

felvétessük vagy külsőleg ezt az ájtatosságot magunkévá tegyük és naponként néhány szóbeli imádságot mondjunk, amint ez az ájtatosság előírja. A nehézség inkább abban rejlik, hogy ennek az ájtatosságnak szellemébe belehatoljunk, mely abban áll, hogy a lélek bensőleg függő viszonyba kerüljön a boldogságos Szűzzel szemben és ő általa Jézussal szemben. Sok embert találtam, akik külsőleg a legnagyobb buzgósággal léptek Jézus és Szűz Mária rabszolgaságába; de ritkán találtam olyanokat, akik annak szellemét felfogták, és még kevesebbet, akik benne kitarottak.

1. Ennek az ájtatosságnak lényeges gyakorlata abban áll, hogy minden cselekedetünket Szűz Mária által végezzük. Ez pedig úgy történik, hogy csak Szűz Mária által fordulunk Istenhez, hogy soha egyedül, hanem csakis az ő közbenjárására és hatalmára támaszkodva jelenünk meg előtte imádságban.

2. Végezzük cselekedetünket Szűz Máriával v. i. vegyük tökéletes példaképül a boldogságos Szűz Máriát mindenben, amit ten-

nünk kell. Mielőtt tehát valamit megkezdünk, mondjunk le önmagunkról és saját szándékainkról, semmisüljünk meg igazán Isten előtt és tartsuk magunkat képteleneknek valami természetfölötti jót és üdvösségeset cselekedni. Azután forduljunk a boldogságos Szűzhöz és egyesüljünk vele és az ő szándékaival, bár azok előttünk ismeretlenek. Szűz Mária által iparkodjunk azután Jézus szándékaival egyesülni v. i. adjuk át magunkat kezébe eszköz gyanánt, hogy bennünk és velünk cselekedjék, velünk és értünk megtegye azt, ami jónak látszik előtte, Fiának nagyobb dicsőségére és általa az Atya dicsőségére. Röviden a belső lelkiéletre nézve semmit se kezdjünk meg, hacsak nem függésben ő tőle.

3. Minden cselekedetünket végezzük továbbá Szűz Máriában v. i. időről időre szedjük össze magunkat saját bensőnkben, hogy magunkban Szűz Mária lelkiképét felidézzük. Ő legyen lelkünk számára a templom, amelyben Istennek minden imádságot felajánlunk, a visszautasítástól való minden félelem nélkül.

Ő Dávidnak tornya, mely mögött védelmet keresünk minden ellenségünkkel szemben, vagy az örökmécses, hogy bensőnket megvilágítsa és az isteni szeretetre gyullassza, vagy a szentségház, hogy Szűz Máriában és vele Istent lássuk. Szűz Mária legyen végre a léleknek Istennél mindene és tökéletes menedéke. Ha a lélek imádkozik, tegye azt Szűz Máriában; ha Jézust magához veszi a szentáldozásban, engedje őt át Szűz Máriának, hogy nála örömét lelje; ha dolgozik, Szűz Máriában dolgozzék; akkor mindenütt és mindenben az önmegtagadást fogja gyakorolni.

4. Végre minden cselekedetünket Szűz Máriáért végezzük. Minthogy ennek a fennkölt fejedelemasszonynak rabszolgái vagyunk, már csakis ő érette dolgozhatunk, az ő hasznára, az ő tiszteletére mint közvetlen célunkért és Isten dicsőségéért mint végcélunkért. Azért mondjon le a lélek mindenben, amit tesz önszeretetéről, mely gyakran észrevétlenül is saját kielégítését keresi. Végre gyakran ismételje szívének mélyéből: „Ó,

drága Úrnőm, te éretted megyek ide vagy oda, te éretted teszem ezt vagy amaszt, te éretted szenvedem ezt a szenvedést és tűröm ezt a sérelmet.“

Gyakorlati tanácsok.

Őrizkedjél, drága lélek, nehogy azt hidd, hogy tökéletesebb egyenesen Jézushoz, közvetlenül Istenhez járulni. Cselekvésed, törekvésed így csekély értékkel bírna. Ha azonban Szűz Mária által járulsz Istenhez, akkor Szűz Mária fog téged kísérni és benned működni, úgy hogy cselekvésed magasztos és Istenhez méltó lesz.

Ne fáradozzál azon, hogy vigaszt vagy kielégülést keress abban, amit teszesz vagy mondasz. Egyedül csak a hit legyen forrása cselekedeteidnek, szavaidnak, egész életednek; légy gyermeked bizalommal Isten iránt, amint azt Szűz Mária tette itt a földön. Ő a te számodra is megnyeri majd ezt a

kegyelmet. Egyebekben szegény, kicsiny rab-szolgaként engedd át úrnődnek Isten világos látását, az elragadtatásokat, az örömöket, a gyönyörűségeket és lelki kincseket. [Téged csak a tiszta, alázatos hit vezéreljen minden kedvetlenséged, szórakozottságod, unalmad és szárazságod ellenére is. Mondj : „igen“-t és „ámen“-t mindenhez, amit Szűz Mária, mennyei úrnőd tesz az égben. Ez a legjobb, amit most tehetsz. Mindenekelőtt ne szomorkodjál, ha nem élvezed azonnal a boldogságos Szűz édes jelenlétét bensődben; azt a kegyelmet nem mindenki nyeri el. Ha Isten az Ő nagy irgalmasságában meg is örvendeztetí a lelket vele, mégis könnyen ismét elvesztheti, ha nem törekszik a benső összeszedettséget többször megújítani. Ha ez a szerencsétlenség érne, térj ismét nyugodtan úrnődhöz vissza és kérj bocsánatot.

Ennek az áhítatnak gyümölcsei.

Ha ezt az ájtatosságot gyakorlod és a keveset, amire oktattalak, hűségesen megtartod, saját tapasztalatod gyorsabban és jobban fogja megmutatni neked, mint én megmondhatom, hogy mily nagy kegyelemkincsek vannak egybekötve ezzel a gyakorlattal; csodálkozással és örömmel fogsz eltelni. Munkálkodjunk tehát, drága lélek, és cselekedjünk úgy, hogy ennek az ájtatos ságnak hűséges gyakorlása által Szűz Mária lelke legyen mindegyikünkben, hogy az Urat magasztalja, és Szűz Mária szelleme éljen mibennünk, hogy Istenben, a mi Üdvözítőnkben, örvendezzen. Ezek szent Ambrus szavai: *Sit in singulis anima Mariae, ut magnificet Dominum, sit in singulis spiritus Mariae, ut exultet in Deo.* Légy meggyőződve, hogy semmikép sem rejlik nagyobb dicsőség és boldogság abban, hogy Ábrahám ölében, a paradicsomban pihenjünk, mint Szűz Mária

ölében, mert ebben maga az Isten állította fel királyi székét. Ezek a tudós Guerricus apát szavai: *Ne credideris majus esse felicitatis habitare in sinu Abrahae, qui vocabatur Paradisus, quam in sinu Mariae, in quo Dominus posuit thronum suum.*

Ha ezt az ájtatosságot hűségesen gyakoroljuk, a leggyönyörűbb hatások bőségét hozza létre lelkünkben. A legfőbb pedig abban áll, hogy Szűz Mária élete oly mély gyökeret ver a lélekben, hogy némikép már nem maga a lélek az, mely él, hanem Szűz Mária él őbenne, mert Szűz Mária lelke úgyszólván az ő saját lelke lesz. Ha pedig ez által a rendkívüli, de mégis valóságos kegyelem által az Istennek anyja Mária a lélek királynője lett, mily csodákat nem létesít abban! Hiszen ő a nagy csodák mesternője különösen az ember bensejében és ő ott működik a rejtekben, sőt a lélek tudtán kívül is, mely, ha annak ismeretével bírna, könnyen elronthatná munkájának szépségét.

Mivel továbbá Szűz Mária mindenütt a termékeny Szűz marad, azért minden ember

bensejében, amelybe betér, a szív és test tisztaságát, a szándékok és gondolatok tisztaságát, valamint a jócselekedetek termékenységét hozza létre. Ne hidd azért, drága lélek, hogy Szűz Mária a teremtmények legtermékenyebbje, aki egy Istenembert hozott világra, tétlen marad a tiszta lélekben. Mindig oda fog hatni, hogy az Jézus Krisztusban és Jézus Krisztus ő benne éljen sz. Pál szavai szerint: *Filioli mei, quos iterum parturio, donec formetur Christus in vobis* (Gal. 4, 19.). „Ó, gyermekeim, kikért ismét szülési fájdalmak vesznek erőt rajtam, míg Krisztus kialakul bennetek“. Ha Jézus Krisztus minden lélekben épűgy, mint a világban általánosságban, Szűz Máriának áldott gyümölcse, akkor egész különös módon az ő gyümölcse és az ő remekműve abban a lélekben, melyben Szűz Mária lakik.

Végre Szűz Mária az ilyen lélek számára Jézus Krisztustól mindent kieszközöl. Megvilágítja az értelmet tiszta hitével, mélységesebbé teszi a szívet alázatosságával, tágítja és meleggé teszi szeretetével, megtisztítja

tisztaságával, nemesíti és megdicsőíti anyaságával. De mire a sok szó. A tapasztalat mutatja meg Szűz Máriának eme remekműveit, melyek a bölcseknek és gőgösöknek, sőt még a középszerű mindkét nembeli keresztényeknek is hihetetleneknek látszanak.

Ha Isten Szűz Mária által először jött alacsonyságban és önmegsemmisülésben a világra, miért ne hinnők, hogy másodszor is Szűz Mária által jön, amint őt az Anyaszentegyház várja, hogy mindenütt uralkodjék és ítélje az eleveneket és holtakat? Természetesen, ki annak a megmondója, hogy miként és mikor fog az megtörténni? De azt az egyet tudom, hogy Isten gondolatai távolabb állanak a mienktől mint az ég a földtől és hogy oly időben és oly módon fog jönni, amint azt még a legtudósabb és az írásokban legjáratosabb emberek is legkevésbé várják. Meg lehetünk győződve arról is, hogy Isten az idők végezte felé és talán előbb mint gondoljuk, nagy, a Szentlélektől és Szűz Mária szellemétől telített férfiakat fog feltámasztani, akik számára Szűz Mária majd

azt a kegyelmet közvetíti, hogy a világban nagy csodákat műveljenek, hogy a bűnt lerontsák és Jézus Krisztusnak, az ő Fiának, országát a romlott világ szétroncsolt birodalma fölött visszaállítsák. Igen, ép ez által a boldogságos Szűz iránti ájtatosság által lesznek képesek azok a szent férfiak mindezt megcselekedni, melyet én, igaz, csak rövid vonásokban körvonalozhatok és gyarlóságom folytán csak tökéletlenül fejthetek ki.

Ennek az áhítatnak külső gyakorlatai.

Ennek az áhítatnak belső gyakorlatain kívül van még több külső gyakorlatai is, melyet nem szabad elhagynunk és elhanyagolnunk.

Az első gyakorlat abban áll, hogy különös emléknapon Szűz Mária keze által, akinek rabszolgájává szegődjünk, magunkat Üdvöztönknek tökéletesen átadjuk. Erre a célra magunkhoz vesszük az nap az Oltáriszentséget

és a napot a legnagyobb összeszedettséggel töltjük. Ezt a felajánlást évente legalább egyszer ugyanazon a napon meg kell újítanunk.

Másodszor, évente ugyanazon a napon valamely kis adót kell fizetni a Boldogságos Szűznek szolgáltságunk és függésünk jeléül. Ily módon szoktak volt mindig a rabszolgák uruknak hódolni. Ez az adó lehet valami önmegtagadás, alamizsna, zarándoklás vagy imádság. Boldog Marinus testvérének, boldog Damiáni Péternek, tudósítása szerint évente felajánlásának évfordulóján a boldogságos Szűz oltára előtt nyilvánosan megostorozta magát. De ilyesmit senkitől sem kívánunk, sőt nem is tanácsoljuk azt. Ha nem is adunk sokat Szűz Máriának, ajánljuk fel legalább a keveset, amit adunk, alázatos és hálatelt szívvel.

Harmadszor, évenként különös áhitattal üljük meg Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepét, ennek az ájtatosságnak főünnepét, melyen mindenekelőtt azt a függő viszonyt szemléljük, tiszteljük és utánozzuk, amelybe

Isten örök Igéje lépett e napon Szűz Máriával szemben, szeretetből irántunk.

A negyedik külső gyakorlat abban áll, hogy naponta, anélkül azonban, hogy bűn terhe alatt kötelezve tartanók magunkat rá, elmondjuk a boldogságos Szűz kis füzérét, mely 3 Miatyánkból és 12 Üdvözlégyből áll. Ajánlatos a Magnificat-ot is gyakran imádkozni, mert ez az egyedüli ének, mely Szűz Máriától ránk maradt, hogy hálát adjunk Istennek jótéteményeiért és új kegyelmeket eszközöljünk ki tőle. Különös gonddal legyünk azon, hogy ezt a dicsőítő éneket a szentáldozás után hálaadásul elimádkozzuk, amint azt a tudós Gerson véleménye szerint a boldogságos Szűz is meg szokta volt tenni szentáldozása után.

FÜGGELEK.

1. Szűz Mária tökéletes tisztelete és Jézus Szíve.

Azok megnyugtására, akik magukat egészen Jézus Szíve tiszteletének szentelték és kételkednek, nem akadályozza-e őket ez a tökéletes Mária-tisztelet ebbeli törekvésükben, ide csatoljuk Alacoque szent Margit szavait: „A boldogságos szent Szűz mindig nagygonddal viseltetett irányomban; minden ügyemben hozzá szoktam volt fordulni . . . Arra törekedtem, hogy örökre az ő rabszolgája legyek és kértem őt, fogadja el szolgálataimat.“ Sőt magának az Úr Jézusnak sugallatát és vezetését követve gyakran „Jézus nyomorult rabszolgájának“ nevezte magát „Szűz Máriában“. „Szentséges Anyám gondjaira bízalak, szólt hozzá az Üdvözítő, hogy fölneveljen téged az én terveim megvalósítására“. Tehát

Jézus Szívének leghűségesebb tanítványa és leglelkesebb tisztelője is lényegében a boldog Grignon Lajos által tanácsolt Mária-tiszteletet gyakorolta.

2. Jézus sz. Szívének üzenete a pap szívének.

(Ezt az üzenetet 1900-ban fedezték fel egy elhunyt marista páter hagyatékában, aki ezt leírta. Az eredeti szerző nevét nem közölték.)

„Fázom, szomjúhozom, éhezem lelkek után!
Üzend meg hűséges papjaimnak, melegítsenek szeretetükkel! Lelkeket, lelkeket, lelkeket adjanak nekem! Hiszen szeretetből a lelkek iránt haltam meg!

Szívem összes kegyelmi kincsei tárva-nyitva állanak. Minél inkább elpártolnak tőlem a népek és megtagadnak engem, annál jobban ostromol Édes Anyám kérésével, hogy a szeretet, az irgalom és az üdvösség kegyelmeinek kincseit, melyeket Szívem magába

zár, kinyilatkoztassam és kiosszam a világnak.

Igaz, hogy Szívemnek tisztelete már messze elterjedt; ez vigasztal, mert sok lelket megindít és hozzám a lelkek megmentőjéhez vezet. És mégis mily távol állanak még attól, hogy Szívem mérhetetlen kegyelemkincseit megértsék!

Esdve kér Édesanyám és saját Szívem szeretete ösztönöz, hogy ezeket a kegyelemkincseket kiosszam és a jámbor lelkeket felszólítsam, hogy az irgalomnak és szeretetnek eme tengerébe merüljenek.

Terjeszd Szívemnek ezt a felhívását a földnek végső határáig; tudasd mindenekelőtt papjaimmal, kiket oly annyira szeretek . . . igen, papjaimmal, akik második énem . . . ó, vajha megértenék vágyakozásomat, hogy mindegyikükkel a legbensőségesebben egyesüljek! Hiszen csak kevesen vannak, akik a szeretetbeli teljes egyesülésre eljutnak, melyet Szívem számukra lehetővé tett.

És mi szükséges ehhez? Ó, nem sok. Egyesítsék szeretetbeli hajlamaikat és szívük érzelmeit és irányítsák teljesen énreám, aki

ott lenn mélyen bent lelkükben lakozom és élek. Ó hirdesd ezt nekik fennhangon az egyik sarktól a másikig; azoknak, akik értem fáradoznak a fagyos északon, azoknak, akik az égető déli nap forróságában elepednek, az én derék harcosaimnak mindnyájának, akik zászlóm alatt bátran harcolnak, nekik, akik éjjel-nappal a lelkek szolgálatára adják magukat a kimerültségig, nekik, akik üldöztetést, kellemetlenségeket és kedvetlenséget szenvednek az én nevemért: mindezeknek hirdesd és mondd nekik, hogy mennyire szeretem őket. Hallják meg szeretetem sürgető hívását, mellyel felszólítom őket, hogy lelkük legbensőbb mélységébe szálljanak le és ott megtalálják engem. Ott egyesüljenek velem, legyenek velem egyé, akkor részesei lesznek mindazoknak a kegyelmi kincseknek, melyeket megígértem nekik.

Ez a titokzatos, isteni egyesülése szívüknek az én Szívemmel új életnek forrása lesz számukra, eddig nem ismert szentségnek és termékeny apostoli működésnek kezdete. Sok pap ismeri ugyan a tant a lelkek velem való

egyesüléséről, sokan törekszenek is erre az egyesülésre; de mily kevesen értik meg annak gyakorlati kivitelét és megvalósítását. Mily kevesen vannak még a legjámborabb, a legbuzgóbb papok, legjobb barátaim közt is eleven tudatában annak, hogy én ott lenn lakozom, mélyen bent szívükben és égek a vágytól, hogy őket magammal egyesítsem!

Miért! Ah, mert még annyira külsőlegesek és mondhatni lelküknek csak felszínén élnek. Vajha elvonnák lelküket az érzéki benyomásoktól és a külvilág csábjaitól, hogy egyes-egyedül lelkük bensejébe belehatoljanak, mélyen be oda, ahol én lakozom, mily könnyen találhnának meg akkor engem! Mily életet élhetnének akkor szent egyesülésben velem, teli világossággal és szeretettel!

Sok pap, aki egyébként a helyes úton halad és önmaga fölött örködik, megelégszik és nem tesz ezenfelül semmi egyebet, hogy a rejtett kincset felfedezze.

Ó, vajha bizalommal fordulnának Édesanyámhoz! Hiszen az ő édesanyjuk is! Mennyire szereti ép az én papjaimat! Mily

szívesen könyörög nekem érettük! Ó, igen, ő az ép, az én drága Anyám, aki oly epedve könyörög nekem, hogy Szívem kincseit föltárjam és még egyszer szétküldjem szeretetemnek e hívását minden hűséges léleknek, első sorban pedig szeretett papjaimnak.

Ő, az én kedves Anyám, szívem öröme és gyönyörűsége. Legyen ő a ti örömtők és gyönyörűségtek is! De tudjátok meg, hogy ép ő, az isteni szeretetnek Anyja, őrzí magában ennek a csodálatos egyesülésnek a titkát is, amint most Szívemet az irgalom és szeretet újabb mérhetetlen kiáradásában felajánlja papjaimnak, mint új fölötté nagy kegyelmet a lelkek üdvözítésére és megszentelésére“.

IMÁDSÁGOK.

Montforti boldog Grignon Lajos felajánló imádsága Szűz Máriához.

Én, hűtelen bűnös, megújítom és megerősítem a mai napon a te kezeidbe keresztségi fogadalmamat. Mindenkorra ellene mondok a sátánnak, az ő pompájának és cselekedeteinek és egészen Jézus Krisztusnak adom át magamat, a testté lett Bölcseségnek, hogy keresztemet utána hordjam életem minden napján. Hogy pedig hűségesebben szolgáljak neki, mint azt eddig tettem, azért téged, ó szentséges Szűz Mária, az egész mennyei udvar jelenlétében Anyámnak és Úrnőmnek választalak. Mint rabszolga neked adom át és neked szentelem testemet és lelkemet, belső és külső javaimat és összes elmúlt, jelen és jövőbeli jócselekedeteim értékét és minden jogot és teljes hatalmat adok

fölöttem és minden fölött, ami az enyém. Rendelkezzél fölöttem és minden tulajdonom fölött kivétel nélkül tetszésed szerint Isten nagyobb dicsőségére időben és örökkévalóságban. Amen.

P. Zucchi imádsága a bold. Szűzhöz.

Ó Asszonyom, ó Anyám! Neked ajánlom magamat egészen. S hogy bebizonyítsam, hogy csakugyan a te híved vagyok, neked szentelem ma szememet, fülemet, számat, szívemet és egész valómat. Mivel tehát a tied vagyok, ó jó Anyám! viseld gondomat és védelmezz meg mint birtokodat és tulajdonodat.

Ó Asszonyom, ó Anyám! Emlékezzél meg róla, hogy tied vagyok. Viseld gondomat és védelmezz meg, mint birtokodat és tulajdonodat.

A kongregáció felajánló imádsága.

(Szalézi sz. Ferenctől.)

Szentséges Szűz és Isten Anyja, Mária, én noha nem vagyok méltó, hogy neked szolgáljak, de bátorítva csodálatos jóságodtól és ama forró kívánságtól ösztönözve, hogy neked szolgáljak, a mai napon szent őrzőangyalom, boldog jegyessed sz. József és a mennyei karok egész serege előtt Úrnőmnnek, Szószólómnak és Anyámnak választalak téged. Erősen fogadom, hogy ezentúl mindenkor neked szolgállok és, amennyire tőlem telik, azon leszek, hogy mások is hiven szolgáljanak téged. Jézus Krisztusnak értem ontott vérére kérlek tehát és esedezem hozzád, ó jóságos Anyám, fogadj engem pártfogoltjaid sorába és örökös szolgálódnak. Állj mellettem minden cselekedetemben és add meg nekem azt a kegyelmet, hogy szóval, tettel, gondolattal úgy viselkedjem, hogy sem a te, sem szent

Fiad Szívét soha meg ne sértsem. Emlékezzél meg rólam halálom óráján és ne hagyj el engem. Amen.

Az imaapostolság főljánló imádsága.

Úr Jézus! egyesülve azzal az isteni szándékkal, mellyel szentséges Szíved e földön az Istent dicsérte és most az Oltáriszentségben az egész földön, míg a világ tart, szüntelen dicséred; én is az egész napon, egy pillanatot sem véve ki, a bold. Szűz Mária szeplőtelen Szívének példájára neked ajánlom fel minden gondolatomat, szándékomat, minden indulatomat és vágyamat, minden tettemet és szavamat. Amen.

Ugyanaz rövidebben:

Úr Jézus, szentséges Szívednek ajánlom fel Boldogasszonyunk Szívével egyesülve, mai napom minden imádságát, szenvedését engesz-

telésül vétkeinkért és szándékaid megvalósítására.

Fohász.

Jézus szentséges Szíve, neked adom át
magamat Szűz Mária által.

(300 n. b. mindenkor. 1923. márc. 1.)

KORDA R.-T. KIADVÁNYAI.

VIII, Mikszáth Kálmán-tér 3.

- P. Charles S. J.:** *Isten közelében.* Elmélkedés. A modern irodalom egyik leg-híresebb alkotása. Magas színvonalú elmélkedések, melyeket azonban mindenki élvezhet. I—II. kötet fűzve . . . 70.000'—
 Díszes vászonkötés . . . 112.000'—
- Grönings S. J.:** *Jézus Krisztus kínszenvedésének története.* Az amerikai jezsuitának világhírű előadásai. Igen alkalmas lelkiolvasmánynak a nagybőjt idejére. I—II. kötet fűzve . . . 49.000'—
 Vászonba kötve . . . 70.000'—
- P. Tóth Mike S. J.:** *Az angyalok.* Az angyalokról szóló tan érdekes feldolgozása 5.600'—

KORDA KÖNYVEK.

1. szám. **Liguori szent Alfonz—Dombi Márk:** *Megegyezés Isten akaratával.* Az Isten akaratában való megnyugvás érvei . . . 7.000 —
- 2—3. szám. **Dr. Czapik Gyula:** *Példaképeink életéből. I.* 30 tartalmas történet január hónapra a szentek életéből . . . 14.000'—
4. szám. **Liguori szent Alfonz—Dombi Márk:** *Örök igazságok.* Az utolsó dolgok aszkétikus előadása 7.000'—
- 5—6. szám. **P. Bangha S. J.:** *Római levelek* A nagyhírű szerzőnek impressziói római tartózkodása idejéből . . . 21.000'—
- 7—8. szám. **Dr. Czapik:** *Példaképeink életéből II.* 28 történet a febr. szentek életéből . . . 14.000'—
- 9—10. szám. **Soós István:** *Krisztus Anyja.* Sok kiadást ért angol Mária-elmélkedések átdolgozása. Fűzve . . . 28.000'—
 Kötve . . . 49.000'—